

допомоги кожному іноземному студенту у разі виникнення тих чи інших проблем в адаптації до навчальної, побутової, дозвільної діяльності. Успішна адаптація забезпечує як високу результативність професійної підготовки та формування доброзичливого ставлення до України, так і промоції країни і ЗВО на міжнародній арені.

Список використаних джерел:

1. Алексеева Т. В. Психологічні фактори та прояви процесу адаптації студентів до навчання у вищому навчальному закладі : дис. ... канд. психол. наук : спец. 19.00.01 / Т. В. Алексеева ; КНУ ім. Тараса Шевченка. – К., 2003. – 204 с.
2. Дудченко М. О. Особливості навчання іноземних студентів у вищих навчальних закладах України / М. О. Дудченко, А. Ф. Артеменко, Л. Ю. Левченко, К. В. Васильєва, В. Б. Свиридчук // Світ медицини та біології. – 2013. – № 3(39). – С. 158-160.
3. Мізюк В.М. Адаптація іноземних студентів до освітнього середовища Івано-Франківського національного медичного університету // Галицький лікарський вісник – І.-Ф.. – 2014. – Т. 21, № 1. – С. 82-84.
4. Щербяк Ю.А. Особливості адаптації іноземних студентів до навчання в Україні (на прикладі ТНЕУ) // Збірник наукових праць. Педагогічний альманах. Випуск 25. – Херсон. – 2015. – С. 136-144.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-279-4-92>

Сікорська В. Ю.

*кандидат філологічних наук, доцент,
завідувач кафедри довузівської підготовки,
Одеський національний морський університет*

Ногай В. П.

*старший викладач,
Одеський національний морський університет*

СОЦІАЛЬНІ МЕРЕЖІ У КОНТЕКСТІ МОВНОЇ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ

З розвитком мережі Інтернет та можливістю масового доступу до нього, виникло нове середовище для спілкування, обміну інформацією. Все це вплинуло на розвиток феномену комунікації у віртуальному просторі. Із захопленням населення мультимедійними засобами, а ще більше з сучасними викликом часу та українсько-російською війною

настала нагальна потреба у використанні інтерактивних сервісів для можливості віртуального спілкування між людьми з різних куточків країни, інших держав, представниками різних культур та спільнот.

Наразі, серед традиційно популярних соціальних мереж у молоді – «Інстаграм», «Фейсбук», «Телеграм», «Твітер» та ін. Зареєстрованим користувачам стала доступною будь-яка інформація, що знаходиться на сторінках мережі, можливість відмічати геолокацію, надсилати повідомлення, завантажувати фото та відео, графічний контент. Доводять нашу думку і такі міркування інших авторів. Тобто в останні роки соціальні мережі Facebook, Twitter, My Space, Instagram, Viber, Telegram та ін. стали основним інструментом соціальної взаємодії, спілкування й обміну інформацією (Цифри і факти, 2020: 272).

Необхідно зазначити, що в освітньому процесі прямим чином задіяні соціальні мережі, які використовуються у груповому навчанні, роботі невеликими групами, пошуку необхідних матеріалів. Їх впровадження сприяє розвитку, пізнанню нового, обміну досвідом системи освіти. На наш погляд, світовий досвід обміну педагогічними знаннями слід вважати корисним і потрібним, як і на думку прогресивних педагогів-експериментаторів, які зауважують, що в умовах сучасних інноваційних змін в українській вищій освіті доцільно використовувати здобутки не лише вітчизняних, а й іноземних науковців, адаптуючи їх до навчання української мови студентів-іноземців (Лещенко, 2019: 125).

У результаті, сучасний бурхливий розвиток інформаційних технологій уможливило безпосереднє спілкування вітчизняних та іноземних студентів незалежно від їхнього соціального статусу та місцезнаходження (Асламова, 2019: 6). Не винятками є приклади залучення соціально-мережевого контенту в проведенні олімпіад, семінарів, майстер-класів, змагань, використання у літніх таборах та школах.

Викладачі-мовники мають вдало поєднувати знання із фахових дисциплін з організаторськими здібностями, виявляти майстерність у традиційних методиках навчання та викладання, але не відставати у інформаційно-технологічній грамотності, бути спроможними усувати труднощі в освітньому процесі, обирати найшвидший спосіб просування до поставленої мети – високоякісної підготовки кваліфікованих фахівців (Шевченко, 2015: 48).

Тому викладачі вищів не відмовляються від викликів, які висуває сучасний рівень освіти. В одній із своїх багаточисленних робіт, які присвячені мовній підготовці студентів-іноземців, Т. Лещенко робить справедливе зауваження, що сучасна науково-педагогічна діяльність вимагає пошуку нових методичних і методологічних підходів у процесі формування компетенції майбутнього лікаря – високоосвіченого та високоінтелектуального фахівця медичної галузі; можливості медіаосвітніх технологій спонукають до їхньої активної пропаганди і

поширення в середовищі навчальних закладів різних профілів підготовки (Лещенко, 2019: 125).

Враховуючи вищезазначене, вдосконалення освітньої системи шляхом впровадження соціально-інформаційних мереж посилює спектр можливостей як викладачів, так й іноземних студентів. Викладачі спроможні створювати навчальні онлайн-курси, а також проводити оцінку знань майбутніх фахівців у віртуальному просторі. Мова йде про долучення медіаосвіти для засвоєння матеріалу – тестові завдання, вікторини, квести.

Іноземці-студенти, спілкуючись у режимі «реального часу» користуються основними освітніми інструментами: 1) чатами і групами у соціальних мережах для спілкування між собою та з викладачем; 2) файлами – завданнями, текстами лекцій, методичними розробками семінарських чи практичних занять, навчальними програмами тощо; 3) фото-, відеофайлами, посиланнями на інші ресурси, що використовують як навчальний матеріал; 4) добіркою заходів наукового, освітнього, виховного характеру; 5) доступом до обговорень, дискусій, міркувань, постів, дописів тощо.

Іноземні студенти можуть безперешкодно надсилати потрібну інформацію своїм друзям та одногрупникам, обмінюватися файлами, спільно вирішувати завдання, дискутувати на тему правильної подачі матеріалу. Для іноземних студентів створені умови вивчення української мови шляхом об'єднання практики та проєктної діяльності, вдало справляються з алгоритмами вивчення мовного матеріалу через мережу Інтернет. Основним здобутком запровадження ІКТ в освітній простір можна назвати безперервне (не враховуючи часові, географічні, вікові обмеження) користування навчальним контентом потрібної дисципліни.

Викладачі української мови у студентів-іноземців у вишах України успішно залучають соціальні мережі для урізноманітнення рутинного шляху організації процесу навчання, мотивують молодь вивчати мову, полегшують колективну роботу медиків-студентів під час занять та за межами аудиторій; формують комфортні умови для розвитку персоналізованого навчального середовища здобувача освітніх послуг.

Завдяки долученню до навчальних програм використання соціальних мереж, студентам почали надавати різноманітний довідково-ілюстративний матеріал, графічні зображення, фрагменти текстів, звукові та відеофайли, анімації тощо. Медіадидактика має кілька складових і має гарні перспективи на майбутнє. Широкі можливості, що відкриває світ медіатехнологій сприяє активному залученню їх до навчального середовища у вишах нашої держави.

Такі соціальні мережі, як «Інстаграм», «Фейсбук» заповнили інтернетпростір не лише в Україні, а й у всьому світі, мають високу популярність серед студентської молоді. Користувачами мережі «ФБ»,

за даними 2020 р., є близько 14 млн, в «Інстаграмі» на сьогодні українців є 11 млн. Кожен іноземний студент, який користується описаними соціальними мережами розширює власний контент, наповнює сторінки світлинами, відеороликами, викладає цікаві пости, які можуть висловлювати її ставлення до тієї чи іншої події у світі та країні. Більшість викладачів дисципліни «Українська мова як іноземна» взаємодіють з іноземними студентами ще й через соціальні мережі, публікуючи навчальні матеріали, що сприяють оволодінню мовою, їх фаховому зростанню, підштовхуючи до саморозвитку, самонавчання, прояву творчих здібностей (Чаюк, 2019: 185).

Враховуючи проведений аналіз, сторінки іноземних студентів в мережі також мають достатньо інформації про молодих людей, їхні інтереси, відпочинок. Власники сторінок активно спілкуються з одногрупниками, друзями, викладають фотографії, додають відеофайли пізнавального характеру, діляться навчальним матеріалом з однодумцями. Соціальні платформи слугують простором для пізнання невідомих раніше речей, зростання особистості як майбутнього кваліфікованого фахівця, поліпшення навичок вживання українських слів, спеціальних термінів у повсякденному спілкуванні.

На нашу думку, впровадження медіатехнологій у процес вивчення дисципліни «Українська мова як іноземна» – це шлях до покращення якості отриманих знань іноземними студентами українських вишів, що спричинено фаховою конкуренцією і високими вимогами роботодавців до сучасних спеціалістів.

Завдяки мережевому контенту соціальних платформ урізноманітнено і посилено процес засвоєння знань, контроль за студентськими досягненнями в освоєнні матеріалу, підвищено якість закріплення умінь та навичок. Крім цього, соцмережі сприяють творчому, позбавленому шаблонів освітньому середовищу.

Подальшим напрямком розвитку медіаосвітньої програми у вишах є детальний пошук нових способів залучення соціально-мережових навчальних матеріалів у дидактичному вивченні дисциплін, удосконалення алгоритму ефективного використання молодіжних соціальних платформ для вивчення групами чи у індивідуальному порядку студентами іноземного походження дисципліни «Українська мова як іноземна».

Список використаної літератури:

1. Асламова М.В. Інтернет-щоденники іноземних студентів як елемент дискурсу блогосфери. *Вчені записки Таврійського національного університету імені В.І. Вернадського*. 2019. Вип. 4. Ч. 1. С. 6–10.
2. Лещенко Т.О., Жовнір М.М. Використання електронного сервісу Kahoot під час вивчення предмета «Українська мова як іноземна» у вищому медичному закладі освіти. *Сучасна медична освіта:*

методологія, теорія, практика : матеріали Всеукр. навч.– наук. конф. (м. Полтава, 19 березня 2020 р.). Полтава, 2020. С. 124–127.

3. Facebook та Instagram в Україні. Цифри і факти – 2020. URL: <https://www.prostir.ua/?kb=facebook-ta-instagram-v-ukrajini-tsyfry-i-fakty-2020> (дата звернення: 22.10.2021).

4. Чаюк Т.А. Онлайн інструменти для оцінювання іншомовної компетентності студентів вищих закладів освіти: зарубіжний досвід. *Інформаційні технології і засоби навчання*. 2019. № 5. Т. 73. С. 185–205.

5. Шевченко О.В., Юфименко В.Г. Особливості педагогічного спілкування з іноземними студентами. *Навчання іноземних студентів в Україні: традиції, реалії, перспективи : матеріали Всеукр. наук.– практ. інтернет-конференції*. Полтава : ПДАА, 2015. С. 46–50.